

Το μυστικό σπήλαιο του μαρμαρωμένου βασιλιά ! Συγκλονιστικές μαρτυρίες!

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Αγιορείτες Γέροντες, λένε πως ο **Μαρμαρωμένος Βασιλιάς** είναι ο **Άγιος Ιωάννης Δούκας Βατάτζης ο Ελεήμων**, ο Αυτοκράτορας δηλαδή **Νικαίας**, ο οποίος βρέθηκε παντελώς άφθαρτος στον τάφο του στην Μικρασία, τόσο ο ίδιος, όσο και τα βασιλικά του ενδύματα ! <http://noiazomai.tripod.com/vatatzis.html>

Όμως με τις αλώσεις των Φράγκων και των Τούρκων, χάθηκαν τα ίχνη του αγίου άφθαρτου και ολόσωμου λειψάνου, το οποίο βρίσκεται όπως φαίνεται στην Κωνσταντινούπολη, **κεκρυμμένο, σε μυστικό σπήλαιο**, το οποίο γνωρίζουν μόνο λίγοι κρυπτοχριστιανοί, που **φυλούν το ιερό μυστικό για αιώνες**, αναμένοντας την έγερση του μαρμαρωμένου!

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΑΜΕΡΙΚΗΣ - δεκαετία 1950

Την πρώτη βάσιμη και αξιόπιστη μαρτυρία την έχουμε δια στόματος του μεγάλου **Γέροντος Εφραίμ της Αμερικής**, τέως Καθηγουμένου της Ι. Μ. Φιλοθέου Αγίου Όρους, ο οποίος έχει διηγηθεί ότι **την πληροφορία για την ύπαρξη του Ιωάννη, τους την μετέφερε πριν το 1955 στο Άγιον Όρος ο Αρχιερέυς Ιερόθεος εκ Μικρασίας, ο οποίος μάλιστα τον είχε χειροτονήσει! Αυτός ο Αρχιερέας Ιερόθεος τους είπε πως είχε δει με τα ίδια του τα μάτια τον κοιμώμενο Βασιλέα Ιωάννη!**

Να τι είχε διηγηθεί συγκεκριμένα ο **Γέροντας Εφραίμ της Αμερικής**, το οποίο πρωτακούσαμε άφωνοι πριν 14 σχεδόν χρόνια στο Άγιον Όρος από κασέτα με τη φωνή του ίδιου του γέροντα:

“...**Υπάρχει κοιμώμενος Στρατηγός ονόματι Ιωάννης, ο οποίος, τότε ο Αρχάγγελος Μιχαήλ θα υποδείξει εις τους Χριστιανούς ότι αυτός θα βασιλεύσει** τώρα. Θα τους υποδείξει με το δάχτυλό του τον τόπο και θα τον καλέσουν να ηγηθεί και να βασιλεύσει εις τον ελληνικό και ορθόδοξο λαό. Και θα γίνει αυτό.

Πριν από χρόνια εις το Άγιον Όρος ήταν ένας **Αρχιερέας ονόματι Ιερόθεος**. Αυτός ήρθε από την Μικρά Ασία. Και το Οικουμενικό Πατριαρχείο τον έβαλε στο Άγιον Όρος να κάνει χειροτονίες, μνημόσυνα, Λειτουργίες, κλπ. Ήταν ένας άγιος Αρχιερέας, στον τύπου του Αγίου Νικολάου. Από αυτόν τον άγιον Αρχιερέα αξιώθηκα της Ιεροσύνης. Από την Μικρά Ασία. Ευλογημένος άνθρωπος του Θεού!

Ένα θα σας πω. Αγρυπνίες που κάμναμε! Δεκαπέντε ώρες αγρυπνία, αυτός ο άνθρωπος, ογδοηκοντούτις γέρων, δεν εκάθετο καθόλου στο κάθισμα. Από το θρόνο κατέβαινε στο στασίδι πάλι όρθιος. Και στην Λειτουργία τρεις ώρες που ακολουθούσε μετά την πολύωρη Ακολουθία του Όρθρου, όρθιος! Τον βάζαμε μια καρέκλα να καθίσει και δεν ήθελε. Έλεγε «ακόμη η Παναγία μας δεν με κούρασε» και ας έτρεμε όλος από την κούραση.

Αυτός ο άγιος Αρχιερέας, αυτός μας είπε. **Αυτός είδε τον κοιμώμενο αυτόν Στρατηγό Ιωάννη, που θα αναστηθεί όταν θα γίνει ο 3ος μεγάλος αυτός Παγκόσμιος Πόλεμος! Τον είδε!.** Διότι χείλη αρχιερέως και ιερέως ου ψεύδονται.

Λοιπόν μας είπε την αλήθεια. Και τον ρωτήσαμε. Διότι ζούσε τότε και **ο μακαριστός μου και ο άγιος γέροντάς μου**(σ.σ. ο περίφημος **Ιωσήφ Ησυχαστής και Σπηλαιώτης**) και όλοι μαζί συνοδεία, τον είχαμε πάρει στο εκκλησάκι μας και εκεί καθίσαμε και τον κάμναμε τις ερωτήσεις. Και μας τα έλεγε. Τα ακούσαμε με τα αυτιά μας.

Λέει **«υπάρχει αυτός ο κοιμώμενος βασιλεύς και θα αναστηθεί»!**

Του λέμε «ποτέ Γέροντα; Πότε άγιε Αρχιερέα του Θεού»;

Λέει, **«όταν θα γίνει ο 3ος Παγκόσμιος Πόλεμος»!**

Και επίσης μας είπε ότι **«το δεξί του χέρι είναι στη λαβή του σπαθιού! Το οποίο σπαθί είναι μες στην θήκη».**

Και μας έλεγε **«όταν το σπαθί βγει από τη θήκη του, τότε θα αρχίσει ο 3ος Παγκόσμιος Πόλεμος».**

Και εμείς από την περιέργεια μας του λέγαμε:

«Σεβασμιότατε πόσο απέχει το σπαθί από την θήκη»;

«Ολίγοι πόντοι εναπέμειναν για να βγει» λέει...”!

Η αποκάλυψη αυτή του Αρχιερέως Ιεροθέου έγινε λίγο πριν τα γεγονότα του Πογκρόμ του 1955 σε Κωνσταντινούπολη και Σμύρνη, ζώντος του οσίου Γέροντος Ιωσήφ Ησυχαστή του Σπηλαιώτη, ο οποίος κοιμήθηκε στις 15 Αυγούστου του 1959 μ.Χ..

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ - δεκαετία 1970

Η παρακάτω μαρτυρία έχει δημοσιευθεί στο διαδίκτυο:

“Η διήγηση που ακολουθεί περιγράφει την **επίσκεψη ενός Καθηγητού του Πανεπιστημίου στην Κωνσταντινούπολη μέσα στη δεκαετία του 70.**

Εκεί είχε φίλους δύο Τούρκους καθηγητές του Πανεπιστημίου της Κων/πολης. Σε συζήτηση που είχε μαζί τους για τα επερχόμενα ήρθε και το θέμα της επανάκτησης της Πόλης.

Τότε οι Τούρκοι καθηγητές (που απ'τη συνέχεια φαίνεται ότι ήταν **κρυπτοχριστιανοί**) του είπαν:

“Θέλεις να σε πάμε να δεις κάτι μοναδικό, με την προϋπόθεση ότι θα σου δέσουμε τα μάτια καθ'όλη την διαδρομή, ώστε να μην μπορείς να εντοπίσεις το μέρος. Γιατί αυτό που θα αντικρύσεις, αποτελεί επτασφράγιστο μυστικό”!

Εκείνος δέχτηκε καί ξεκίνησαν με ένα τζίπ, αυτός με δεμένα τα μάτια, αλλά από την ώρα που έκαναν να φτάσουν στον προορισμό τους, υπολόγισε πως πρέπει να ήταν περί τα 10 χιλιόμετρα έξω απ'την Κων/πολη. Τον κατέβασαν με δεμένα μάτια και τον οδήγησαν σε ένα μέρος που **απ'την υγρασία κατάλαβε ότι ήταν σπήλαιο.**

Προχώρησαν αρκετά μέσα στο σπήλαιο και όταν έφθασαν σε μια εσωτερική στοά του σπηλαίου του άνοιξαν τα μάτια. Αυτό που αντίκρυσε υπερέβαινε ό,τι μπορούσε να είχε πρίν φανταστεί! **Η στοά ήταν αρκετά μεγάλη και σε κάποιο σημείο υπήρχε ένας ανοικτός τάφος χωρίς κανένα διακριτικό. Μέσα στον τάφο είδε ένα άνδρα ντυμένο με ρούχα βασιλικά της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, διέκρινε δύο πορφυρούς σταυρούς στους ώμους, αλλά το συγκλονιστικό ήταν ότι ο άνδρας αυτός ήταν σαν ζωντανός που κοιμάται, είχε δηλαδή ροδαλό χρώμα σαν ζωντανός. Έφερε πλήρη πολεμική εξάρτιση της εποχής και είχε το χέρι του στο ξίφος το οποίο ήταν βγαλμένο σχεδόν όλο απέμεναν δε λίγα εκατοστά για να αποσπαστεί από τή θήκη του .** καί ενώ παρατηρούσε άναυδος, οι φίλοι του του είπαν:

**“Αυτός είναι ο δούξ Ιωάννης Βατάτζης, βασιλεύς της Νίκαιας , αυτός θα ηγηθεί του γένους των Ρωμιών. Το μυστικό αυτό μεταδίδεται από γενιά σε γενιά, σε κάποιους έμπιστους και η παράδοση λέει ότι όταν θα βγεί το σπαθί του τελείως απ'το θηκάρι, οι Έλληνες θα πάρουν πίσω ότι έχασαν τότε. Καί είναι γεγονός, το έχουμε παρατηρήσει ότι το ξίφος μετακινείται κατα ενα-
δύο χιλιοστα την πενταετία”** (δεν είναι βέβαιο το διάστημα).

Του έδεσαν τα μάτια πάλι και επέστρεψαν. **Φίλος φίλου του καθηγητού και αυτόπτου μάρτυρος, το έχει διηγηθεί γύρω στο 1992 απ'ευθείας σε αδελφικό μου φίλο, γιατρό, αναπληρ.διευθυντή κλινικής,** πιστό και σοβαρό άνθρωπο, ο οποίος μου το μετέφερε.

Τότε είμασταν πολύ δύσπιστοι. Μάλιστα εγώ το είπα στόν γέροντά μου που είναι δυσκολόπιστος σ'αυτά και έχει διάκριση και το άκουσε με προσοχή. "Γιατί όχι;" τον άκουσα έκπληκτος να μου λέει, "το κρατάμε στην καρδιά μας αφού είναι προσδοκία μας και εφ'όσον οι άγιοί μας έχουν πεί ότι θα γίνουν αυτά, δεν ψεύδονται". Ναί αλλά είναι ο Βατάτζης ο αγαθός βασιλεύς και θα αναστηθεί; τον ρώτησα. "Πολύ πιθανόν" μου απήντησε. Ξέροντας τον γέροντά μου κι εγώ κι ο φίλος μου θεωρήσαμε την απάντησή του σαν απόλυτη επιβεβαίωση. Παρ'όλα αυτά είμασταν ακόμα επιφυλακτικοί.

Πολύ αργότερα το διασταυρώσαμε με ένα βίντεο όπου μιλάει ο γέρων Εφραίμ, κτήτωρ πολλών μοναστηριών στην Αμερική και λέει πώς στό Αγ. Όρος είχε γνωρίσει έναν άγιο αρχιερέα τον Μηλιτουπόλεως Ιερόθεο που ζούσε τότε μονάζοντας στο αγ. Όρος και του είχε διηγηθεί ότι σε επισκεπή του το 1952 στην Κων/πολη είχε δει (κάτω απο ποιές συνθήκες δεν ξέρω) ακριβώς τα ίδια που περιγράψω πιο πάνω. Μάλιστα έλεγε "στον γ. Εφραίμ ότι "...λίγα εκατοστά παιδάκι μου είχε για να βγεί το σπαθί απ'το θηκάρι του...". Του το διηγήθηκε το 1955 και φοβόταν (με την εκδίωξη των Ελλήνων απ'την Πόλη) μήπως είχε έρθει η ώρα του μεγάλου πολέμου. Στο βίντεο αυτό ο γέρων Εφραίμ τονίζει: "...και χείλη αγίου αρχιερερέως ού ψεύδονται..."

Και η παραπάνω μαρτυρία επικαλείται την αποκάλυψη του Γέροντος Εφραίμ της Αμερικής.

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ - δεκαετία 1980

Η επόμενη μαρτυρία δημοσιεύθηκε σε **άρθρο της δημοσιογράφου Ελένης Κυπραίου**, παραμονή της Αλώσεως, 28 Μαΐου του 1990. Ανάμεσα στα άλλα, αναφέρει μια συνταρακτική αποκάλυψη:

"Πριν μερικά χρόνια λοιπόν, λιγότερα από δεκαετία, υπηρετούσαν, απ' τη μια κι' από την άλλη πλευρά του Έβρου, στα σύνορα, που διαιρούν τη Θράκη μας στα δύο, αντίστοιχα, Έλλην και Τούρκος στρατηγός. Οι δύο άνδρες είχαν συνδεθεί με στενή μεταξύ τους φιλία. Πολύ περισσότερο που ο **Τούρκος στρατηγός, είχε σύζυγο Ελληνίδα.**

Όταν έφθασε ο καιρός να μετατεθούν για άλλη υπηρεσία, προσκάλεσε ο Τούρκος τον Έλληνα συνάδελφό του.

«Τόσον καιρό», του είπε, «περάσαμε ανέφελα μαζί. Οι διαφορές που έχουν οι δύο χώρες μας, μεταξύ τους, δεν επηρέασαν τη φιλία μας. Αλλά κι' εμείς οι Τούρκοι θεωρούμε τη φιλία ιερή. Θα ήθελα αύριο το βράδυ να σου το αποδείξω».

Την επόμενη, στις 10 ακριβώς, ο Έλλην επιβιβαζόταν στο ιδιωτικό αυτοκίνητο του Τούρκου. Νύχτα αφέγγαρη ήταν. Ερημικοί οι δρόμοι. Ανοιχτή κι η λεωφόρος ταχείας κυκλοφορίας προς την **Πόλη**. Κοντά μεσάνυχτα πρέπει να πλησίασαν στις παρυφές της, Ύπνος βαθύς είχε καθηλώσει στα κρεβάτια τους κατοίκους της. Ησυχία στους δρόμους.

Γρήγορος, ο οδηγός Τούρκος, μπήκε, βγήκε από στενά, από περιπεπλεγμένα σαν κουβάρι καλντερίμια. Νύχτα αφέγγαρη. Έσβησε τη μηχανή, **σταμάτησε μπροστά σε καγκελόπορτα με γραφές στα Ελληνικά.**

Ο γοργός ρυθμός, η αγωνία, η περιέργεια, δεν άφηναν στον Έλληνα περιθώρια να ψάξει, ούτε καν να προβληματισθεί. Ακολουθούσε τον Τούρκο πειθήνια, σαν αυτόματο, χωρίς φόβο, με περίσσια εμπιστοσύνη. Ούτε καν που του πέρασε απ' το μυαλό, πως μπορούσαν να 'ναι και κακές οι προθέσεις του.

Στάθηκαν μπροστά σε **διπλομανταλωμένη σιδερένια στενή θύρα**. Έβγαλε κλειδί απ' την τσέπη του ο Τούρκος. Ξεκλείδωσε. Άνοιξε. **Υπόγειο ήταν. Μούχλα ανέδιναν οι τοίχοι. Μούχλα και κλεισούρα. Λησμονιά, καταχωνιασμένη στα έγκατα της γης. Περπάτησαν κι οι δύο, σε διαδρόμους, χωρίς να σκοντάφτουν.** Τους βάραινε η σιωπή, η αναμονή. Που πήγαιναν, έτσι στα τυφλά; Που κατευθύνονταν; Ανάστροφα στο χρόνο. Σε ποιον χρόνο; Τον ανθρώπινο ή τον Θεϊκό;

Ο Τούρκος ήξερε. Αλλά δεν ήξερε ακόμη ο Έλληνας. Δεν μπορούσε να δικαιολογήσει την περιπλάνηση. Μα ούτε και πρόφταινε να προβληματιστεί. Ακολουθούσε. Με την βεβαιότητα, πως η στιγμή ήταν μοναδική. Πως δεν θα 'χε την ευκαιρία, ποτέ ξανά, να την ξαναζήσει. Ακολουθούσε. Ονειρευόταν άραγε; Υπνοβατούσε; Φτερωμένη η φαντασία του, ανάπλαθε μονοπάτια, που μόνο σε ελαφρύ ύπνο βαδίζει κανείς; Ένα ήταν σίγουρο: Δεν θα ξανάβρισκε ποτέ τον δρόμο. Δεν θα τον ξανάβρισκε χωρίς οδηγό.

Είχαν φτάσει στο τέρμα. Θύρα και πάλι αρματωμένη μπροστά τους. Βαριά σιωπή. Η σιγή της ύστατης ώρας. Που ήρθε να διακόψει μόνο το τρίξιμο της κλειδαριάς. Το γκρίνιασμα του σκουριασμένου σίδηρου.

Μισάνοιξε η βαριά θύρα. Ισχνό φως στο εσωτερικό. Υπερκόσμιο. Μυστηριακό. Υπόγειο; Μπουντρούμι; Κενοτάφιο;

Και τότε, τότε μόνον μίλησε ο Τούρκος:

«Εσείς οι Έλληνες, δεν πιστεύετε στον θρύλο του Μαρμαρωμένου Βασιλιά; Δεν λέτε και ξαναλέτε μεταξύ σας, πως βόλι εχθρού δεν τον άγγιξε; Πως δεν τον κατάπιε το μανιασμένο πλήθος των πορθητών της Πόλης; Αλλά πως τον τράβηξε η Παναγιά στην αγκαλιά της, για να τον κάνει Αθάνατο. Δεν είστε βέβαιοι πως ΖΕΙ Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ; Δεν είναι θρύλος. Ψεύτικη ελπίδα. Ονειροφαντασία. Είναι ΑΛΗΘΕΙΑ. Δες και μόνος σου».

Στο πάτωμα, μισοανασηκωμένο στον ένα αγκώνα ο Έλληνας είδε, είδε με τα μάτια του, τον ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΙΑ. ΑΝΑΣΗΚΩΜΕΝΟ.

Ρίγος μεταφυσικό τον διαπέρασε. Θόλωσαν απ' τα δάκρυα τα μάτια μου. Θαμπώθηκε η όραση του. Έκανε το σταυρό του. Μπροστά του, εκεί, σε απόσταση ανάσας, το ΘΑΥΜΑ. Κι ήταν αυτός, ο τυχερός, που είχε αξιωθεί να το ζήσει με τις αισθήσεις του. Σε συγκεκριμένο χώρο και χρόνο.

Πηχτή η σιωπή, σχεδόν, κοβόταν με το μαχαίρι.

Μίλησε και πάλι ο Τούρκος:

«Πριν μερικά χρόνια κειτόταν στο έδαφος ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. Τον τελευταίο καιρό άρχισε σιγά - σιγά ν' ανασηκώνεται. Πάμε».

Ξανάκλεισαν τη θύρα. Την ξανακλείδωσαν. Αντίστροφα βγήκαν μέχρι την αυλή απ' τα υπόγεια. Ξαναπέρασαν την καγκελένια πόρτα.

Δεν άφησαν πίσω ίχνη απ' τις πατημασιές τους. Κανείς δεν τους είχε δει. Μπήκαν στο αυτοκίνητο πήραν τον δρόμο του γυρισμού. Σιωπηλοί. Χωρίς ν' ανταλλάξουν κουβέντα.

Δεν είχε ακόμη ξημερώσει σαν έφτασαν στον Έβρο. Προτού αποχωρισθούν, φιλήθηκαν σταυρωτά.

Το ποτάμι κυλούσε ορμητικά προς το Αιγαίο.

«Γυρίζει πίσω το ποτάμι», μονολόγησε ο Έλλην στρατηγός «Γυρίζει όταν το θελήσει ο Θεός».

Υπηρέτησε αργότερα στο Κέντρο.

Προτού αποστρατευθεί θεώρησε υποχρέωση του ν' αποκαλύψει το μεγάλο μυστικό στην προσωπικότητα που μας το εμπιστεύθηκε, κατονομάζοντας και τον στρατηγό, κάτω από το βλέμμα του Θεού και της Παναγιάς. Κάναμε και μείς το σταυρό μας μουρμουρίζοντας «Η ΠΟΛΙΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΑΛΩ»"!

Ο Στρατηγός αναφέρεται πως κοιμήθηκε το 2001 και τη μαρτυρία επιβεβαίωσε η αδελφή του Ελένη, η οποία ανέφερε επιπρόσθετα πως ο αδερφός της είχε δει και μια επιγραφή πάνω από το κεφάλι του Μαραμωμένου Βασιλέα, που έγραφε το όνομα "Ιωάννης"! Η εξακρίβωση των παραπάνω περιγράφεται και [στο βιβλίο σελ. 32](#)

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΙΑ

Σύμφωνα με τις παραπάνω μαρτυρίες (πολλά στενάκια – ελληνικά γράμματα) ο Μαρμαρωμένος πρέπει να βρίσκεται κάπου στην **Κωνσταντινούπολη και το όνομά του είναι πράγματι ΙΩΑΝΝΝΗΣ!**

Αφού υπάρχουν και διάφοροι Βυζαντινοί Χρησμοί και Προφητείες Αγίων μας, που μιλούν επακριβώς για αυτόν, αναφέροντας το όνομα "Ιωάννης" και προσδιορίζουν το μέρος που βρίσκεται:

1. **Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΑΤΑΡΩΝ** γράφει: "απέλθετε **επί τα δεξιά μέρη της Επταλόφου** , και εκεί ευρήσεται άνθρωπον επί δύο κίονας, ιστάμενον εν κατηφεία πολλή (έσται δε λαμπρός το είδος, δίκαιος, ελεήμων, φορών πενιχρά, τη όψει αυστηρός και τη γνώμη πρᾶος) έχοντα επί τον δεξιόν αυτού πόδα καλάμου τύλωμα, και φωνή υπό του αγγέλου κηρυχθήσεται, συνήσατε αυτόν Βασιλέα, και δώσουσιν αυτώ εις την δεξιάν χείρα ρομφαίαν, λέγοντες αυτώ, ανδρίζου **Ιωάννη**, και ίσχυε και νίκα τους εχθρούς σου, και επάρας την ρομφαίαν παρά αγγέλου, πατάξει τους Ισμαηλίτας Αιθίοπας, και πάσαν γενεάν άπιστον"!

2. **Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ** ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΜΕ ΚΩΔΙΚΑ ΣΎΜΦΩΝΩΝ (χωρίς φωνήεντα) **ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ** (την οποία αποκωδικοποίησε ο Πατριάρχης Γεννάδιος) γράφει: "σπεύσατε πολλά σπουδαίως **εις τα δεξιά μέρη** άνδρα εύρητε γεναίον θαυμαστόν και ρωμαλέον τούτον έξετε δεσπότην"!

3. **Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΥ** αναφέρει: " Εν γαρ ταις εσχάτοις ημέραις **αναστήσει Κύριος ο Θεός βασιλέα από πενίας** και πορεύεται εν δικαιοσύνη πολλή..."

4. Η **ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΑΡΑΣΙΟΥ** γράφει σχετικά: “Και τότε εξυπνήσει ο Άγιος Βασιλεύς, ο εν αρχή μεν του ονόματος αυτού το **Ι**, και εν δε τω τέλει **σ**, έχων, α σημαίνουνσι σωτηρίαν....” δηλαδή το όνομα Ιωάννης.

5. ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΥ-ΚΟΙΜΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΝΟΥΝ **ΧΡΗΣΜΟΙ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ** :

“Περί τού θρυλουμένου πτωχού καί εκλεκτού βασιλέως, τοῦ γνωστοῦ καί άγνωστου, τοῦ **κατοικοῦντος έν τη άκρα τής Βυζαντίδος** . Ὁ αληθινός βασιλεύς... ον έδιωξαν τής οικίας αὐτοῦ οί άνθρωποι... εἰς τό τέλος τών Ισμαηλιτῶν άποκαλυφθήσεται... έν ήμερα Παρασκευή, ώρα τρίτη... άποκαλυφθήσεται...”

Και σε άλλο σημείο: “Ερωτώσι δε τον Βασιλέα, γέλοντες πώς ακούει το όνομά σου; ο δε αποκριθείς λέγει, ο πτωχός, ο πτωχολέων, το όνομά μου **Ιω**, των πάντων ήμην δραπετής, και ήλθον να πληρώσω μόνον τας λστ’ ημέρας. εγώ ειμί ο ο βασιλεύς ο πένης. π ελεών πτωχούς και πένητας, το δε όνομά μου, **Ιώτα** και **ω**, συν τη μακρά, ο λέγεται **Ιω** , και ελήλυθα εις τον κόσμον εις Χριστιανών πρεσβείαν, ίνα φυλάττω χρόνους λστ’. Έπειτα πορεύομαι, όθεν εξήλθον, είτα έρχεται και ο λύκος ολόγας τινάς ημέρας”! “Ιω” όμως σημαίνει “Ιωάννης” και ως “λύκος” νοείται ο “Αντίχριστος”, ο οποίος θα έρθει μετά τον Άγιο Βασιλέα, επειδή πρέπει να προηγηθεί ο ευαγγελισμός στην Ορθοδοξία όλης της ανθρωπότητας! Όσης απομείνει από τον φονικό Πόλεμο...

6. Η **ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟ** γράφει: “Τότε άγγελος εξ ουρανού καταβήσεται δια νεύσεως Θεού, έχων εν τη χερί αυτού σκήπτρον και ξίφος του Αγιωτάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου, και τον ειρηνικόν στέψει βασιλέα. Ος και αυτόν μέσον πάντων εστίν εν τω πολέμω, δώσει δε αυτώ το σκήπτρον και το ξίφος, και το όνομα αυτού **Ελεήμονα** καλέσει”! Αυτό είναι όμως το προσωνύμιο του Αγίου Ιωάννου Γ΄ Δούκα Βατάτζη του Ελεήμονος, Αυτοκράτορος Νικαίας!

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΗΜΩΝ ΚΕΚΡΥΜΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΩΑΝΝΗ

Με εκτίμηση
Κωνσταντίνος Κορομπίλης
sxoligoneon.gr

Πηγή: pentapostagma.gr